

ærede Herrer, at man skulde oprette en Amtstuefilial i Fakse, det vil sige — efter som Loven siden den Tid er — omtrent det samme som en ny Amtstue. Siden 1901 ere jo Førstefuldmægtigene blevne fast ansatte med kongelig Udnævnelse og med Pensionsret. De have altsaa det samme Ansvar for Oppebørslerne som selve Amtsforvalterne, ligesom de ogsaa skulle stille Kaution. Desuden vilde det nok efterhaanden komme dertil, at Fuldmægtigen paa Filialen maatte have samme Charge, om jeg saa maa sige, som Førstefuldmægtigen paa selve Amtstuen, hvor Amtsforvalteren er, thi det er soleklart, at han maa udrustes med lige saa meget Ansvar. Forslagets Gennemførelse vil altsaa sige omtrent det samme som Oprettelsen af en ny Amtstue. Derved vilde dette ikke særlig store Amt faa tre Amtstuer.

Der har gentagne Gange foreligget Forslag om Oprettelse af en Amtstuefilial i Fakse. Sagen var særlig til Behandling i 1901, da daværende Finansminister Scharling forelagde et Lovforslag derom. Det kan godt være, at man, den Gang Amtstuen i 1860 blev flyttet til Vordingborg, ikke var rigtig heldig med saaledes at lægge den saa langt ned. Men da Forslaget i 1901 behandlede i Landstinget, ændrede dette det meget betydeligt, idet det sagde: vi forstaa nok, at Vordingborg ikke er det heldigste Sted for en Amtstue i Præstø Amt, naar der kun skal være to Amtstuer, men vi ønske ikke en Filial i Fakse og foreslaa derfor at flytte Amtstuen fra Vordingborg til Næstved, som er meget mere centralt beliggende, og vi skønne, efter hvad der er foregaaet — der havde nemlig været ret uheldige Forhold med Hensyn til Filialen i Fakse —, at det ikke er ønskeligt at gøre den til en virkelig Filial. Man sagde altsaa: nu flytte vi Amtstuen fra Vordingborg til Næstved, der ligger mere centralt, og saa bibeholde vi den paa Møen og lade Præstø Amt nøjes med disse to Amtstuer, men paa den Betingelse, at det paalægges Amtsforvalteren i Næstved at lade foretage Tjenesterejser med sin Fuldmægtig til Fakse, saa at der flere Gange aarlig kan gives Befolkningen Lejlighed til at indbetale de Beløb, som skulle betales paa Amtstuerne. Saaledes blev altsaa Lovforslaget ændret og vedtaget i Landstinget. Da det kom herved, havde ogsaa Ministeren Ordet, og han sagde, at han billigede det; naar man mente, det var tilstrækkeligt, skulde han ikke holde

paa Oprettelsen af en Filial i Fakse. Det daværende Medlem fra Fakse, Anton Jensen, spurgte Ministeren, om man kunde stole paa, at de omtalte Tjenesterejser vilde blive foretagne, for at Befolkningen ikke saa ofte skulde behøve at rejse til Næstved. Herpaa svarede Ministeren tilstrækkelig imødekommende, saaledes at ogsaa det daværende Medlem fra Fakse anbefalede Forslaget i den Skikkelse, hvori det var kommet herved fra Landstinget, og saaledes gik det da til, at det blev til Lov.

Meningen med Oprettelsen af en Filial i Fakse skulde jo, som den ærede Forslagsstiller sagde, være at skaffe Befolkningen en Lettelse, men jeg kan egentlig ikke indse, at den vil faa nogen Lettelse, i alt Fald af nogen Betydning — hvis jeg kunde det, vilde jeg nærmest stille mig paa den ærede Forslagsstillers Side. Jeg synes, Befolkningen der er bedre stillet end i mange andre Egne, hvor der ikke foretages Tjenesterejser. Hvad vil det ærede Medlem sige om saadanne Amter som Ribe og Ringkøbing Amter, hvor der kun er to Amtstuer, og hvor der ikke foretages Tjenesterejser, men hvor Befolkningen selv maa indbetale Pengene eller ogsaa ordne sig saaledes, at en bestemt Mand, f. Eks. Sognefogeden, rejser ind med Pengene og afgør Sagerne under eet? I Næstved er jo Amtskontoret og Tybjerg Herreds Kontor osv., saa jeg tror dog, at Befolkningen herved har Ærinde til denne By af og til og med det samme kan komme paa Amtstuen. Ville de ikke det, have de kun at møde, naar Amtstuefuldmægtigen kommer til Fakse. De vilde endogsaa blive uheldigere stillede, hvis de fik en Amtstuefilial i Fakse, thi saa bliver der ikke foretaget Tjenesterejser, men de maa selv indbetale Pengene paa Amtstuen. Det ærede Medlem nævnedes, at der var mange Sogne, der skulde faa nærmere til Fakse end til Næstved, jeg kan nu ikke vide, om det kan blive saa mange, thi de, der ligge i Midten, kunne ikke regnes med; de have nemlig lige saa langt til Fakse som til Næstved. Men lad os gaa ud fra, at der er en halv Snes Sogne, det gælder. Hvor mange Mennesker er der saa, som skulle hæve Penge paa Amtstuen — thi der kan kun blive Tale om dem, der skulle hæve Penge? Et Par Veteraner, et Par Pensionister i hvert Sogn, og endelig kan der være nogen, som faar Anvisninger paa Amtstuen, f. Eks. en Sogneraadsformand. Lad os sige, det bliver en 5—6 Mand pr. Sogn. Naar vi